

γει ο Ευριπίδης, ότι εν ακουειν δεει ετε πυθεδς κει-
 νων απερ μελλοριμ παρα χημι οραν οφεις γδ πισοτιρα
 κη κρεισαν τ ακοης. α μην ουμ ε δνωα μετα οραν, λε-
 των δεει ακουειν, οφεις δε παρβης εδλεν δεει τ ακοης.
 Ομοιως απερ ακουειν κη δλετ ακοης δπο τελειται, ου
 κη οραν γε τούτων. Παρ μοι παρβηνοις] παρακα-
 λοισ κη δδ ακοις. Δεξίως] γυνας κη ευτόρωσ λε-
 γεις. Χω εις γδ.] τετέσι κηχωρις α κη διακεριται η
 φους εκατέρα, του μήτ ακουειν, μήτ οραν. Δικειδη
 εχωειδη. Αιθήρ.] αιθερα προσανόμεσεν οι παλαγοί
 τ ανατάτω τόπον, δπό του θειν ανω τ αιθιον χρόνον, πτω
 επανυμιαν θέμλορι αιτφ, απερ φησιν ο Αριστοτέλης εν
 τφ πρώτφ κεχ ουραν. Αναξάγυραν η λέγει τούτω παρό-
 ματι κατακεχηδς καλούτω αιθερα πυρ. αιθήρ η έρα-
 τον σημαίνει, οτε δη φησιν ο Ευριπίδης, κφωτον ο αιθήρ
 διεχωειζετο κη διεκρίνετο. Κη ζωωτείνε.] τετέσι
 σινέτιπτεν κη σινέτρεφεν τα ζωα, κηιαγόμυα κη
 μετκινούμυα εν έαυτφ. Μιχαηθε.] τεκτινύτω κη
 κατεσκευάσεν. Αντίμιμον.] τυτέσιν, ομοιοι κη μιμή-
 τω τ τροχού ήλιε. ούτω γδ ο φθαλμός εστ ερώγυλος
 συστροφός κη σφειφής, ως χ ήλιε τροχός, χ ούτω δε-
 λάμπει, δπφανής τ εστ απερ χ ήλιος. Χοάνης.] χο-
 άνη κη χώνη, δπό τ χειδαι λέγει.] εςί δε τύπος εις δν
 μετχεει τδ χωνευόμενον κη κοίλωμα η ο πηλίνος τυ-
 πος.] χωνεύειν χωνεύειντε δηλοί καταχέιν, εις χώνον
 εμβάλλειν, οθεν χάνεσ οι χωνευτάι λέγει.] κη χώνεον, το
 χωνευτήριον. χωνίον δε τ έργαλειον. Διετετρώατο.]
 διετρηθήτω, διανέρωε. Ιιτραίνεδς γδ τρυπαίν σημαί-
 νει. λέγει γουω ο Ευεπισίδης, ο αιθήρ διετρηθήατο τ α
 τ τ χοάνης δπ τφ μιχαηθε, κη κατεσκευάζειν πτω α-
 κολώ, ε τ φθαλμόν δπ τφ εφοράν μιμητίω τ τροχού
 ήλιε κατεκεύασεν.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Ω Ζεῦ χελιδών.] η τ Δράματος ε-
 δεσις εις ιαμβειων τριμέτρων ανατληκτων λή. ων ο τε-
 λευταίος,

Προδυθ' μχους εσκε τ ποιήσεως.
 Μνησίλοχος δε κρολογίζει, ε διυχεραίνων έαυτ' υπ' Ευ-
 ειπίδης μάλα κωαί δευρο, κη κείσε μάττω άγεδς, μετ'
 άργανατήσεως τούτα κροφείει,
 Ω Ζεῦ. χελιδών άρα ποτε φανήσε;]
 Απολείμ' αλοάν άνθρωπος εις έωθινε.
 ούτω γδ μέτρον, κη τ έννοιας χάειν κροπλέον. σημείω-
 αι δε εν τφ χελιδών τδ έκτενόμενον. τούτα δε Μνη-
 σίλοχος λέγει ότι αι χελιδόνες έαρος άρχομχους φανεδς
 είώσασι, κη κωαί τ ήμέρας κει το όρθρον άδειν. κρος
 δε τούτοις έαρος άρχομχους, ως εν τ Νεφέλης δεδηλω-
 ται, τ Διονύσια, κη άμα αι κωμωδιαι έγίνοντο. δι' αιήνη-
 ματος η βούλει τ δηλοώ, ποτε τίνω δει έμε κειάγων

Μν. Διά τῶν χοάνων οὐδ' μήτ' ἀκούω μήτ' ὀ-
 εῶ.

Νῆ τὸν Δι' ἠδομαι γδ Τυπὶ κροσμάθων,
 Οἶόν τε ποῦ 'σιν αἱ βροαἱ ζυωσάμ.

Εν. Πολλ' αὖ μάλοισ Τιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς αὖ
 οὐδ' ;

Εὐ. Πρὸς τίς ἀγαθοῖς τούτοισιν εἴδ' ἔσει μ' ὅπως
 Επ κροσμάδοι, μὴ κωλός εἴη τὸ σιέλιη.

Βάδιζε δάδει κη κροσσεχε τ' νοῦ. Μν. ἰ-
 δού.

Εὐ. Οραῖς τὸ θυέλιον τετ. Μν. νήτ' Ηρακλέα

Α καταπονών, κη λυπών παύσε;] ποτε το ποθεινόν έαρ
 ελευσε, κη α χελιδόνες φαινον;] ποτε ταύτης φ
 λύπης απαλλάξομαι; εν τφ έξης τφ φανερών. Διύρα
 τείνει ε το παρομιμακώς λεγόμενον, μ' τ' έετ' η αιθρία
 εΐτε εΐδα ηκει, τδ δε λέγει] οταν μ'] πολλας, κη μα-
 κρας, κη πολυχρονίως κη κροσσεχίας βελτίω κροσμά-
 των κατάσασιν, βελτία τύχλω κροσδοκώμλο. Απολεί
 μ' αλοάν.] εΐπερ η κροσ κη καλώς έχει, το αλοάν νω οιο-
 νεΐ αλοώντα, τύπλοντα, η γουω καταπονούωτα, πλα-
 νήν, δευρο, κη κείσε μάττω κειάγειν σημαίνει. βέλτιον
 δε] σως αλών. κροσ τω άλλω, τετέσι τω πλάνω, ο-
 θεν το αλώ, το πλανώ, ε το αλάσται, το πλανασται. άλλ-
 λαχού δε αλοάν, κη αλοάν, το τυπλειν, οθεν πα-
 τραλοίας, κη μιτραλοίας, ο τ πατέρα κη τω μι-
 τέρη αλοάν, εΐτε τυπλειν. αλοάν η δασυόμενον δη-
 λοί τ σίον, κη τους πυρούς εν τφ άλλω τυπλειν, κη εκ-
 κοκκίζειν. Εξ έωθινού.] τδ πλῆρες. εξ έωθινού κροσνε,
 έως η ήως, ο όρθρος. έωθινός, όρθρινός, η όρθριος. Οϊόν τε]
 ονοϋς δει. α Ευεπίδης, οϊόν τε εστιν, η γουω άρα δημα-
 τόν εστιν έμοι κροσ τδ πυθεδς ποί μ' άγεις κρον έμε τ'
 σωλῶα κομίδ' η εκβαλειν δε τω με σινεχη πεύσιν, κη
 έρωτήσεως δπ τασιν; τδ κη ηδ η ετυδόμεν μ' κροσ α-
 λης, κη σινεχοϋς βής ποί μ' άγεις, άσε, ει μη εδ ασον
 το κροσ κροσ δηλοίς, εΐτε το τ βής, κη πέυσεως σιντόνε
 βίαιον ερω τ σωλῶα κομίδ' η εκβαλώ. τδ η καθ' ύπερ-
 βολώ έρη. τδ η κομίδ' η δπρήμα, ο σημαίνει λιαν ά-
 γαν, πάνου, σφόδρα, παντελώς. Ευσάθιος, κη Σουίδας.
 Παρανείς] κη κωσ κροσ κροσ κροσ κροσ κροσ. άλλά
 παρανείς κροσ κροσ, τουτέσι συμβαλεύει. οθεν κροσ κροσ
 σις, η συμβελη, κη λόγος παρανετικός, ο συμβαλεϋτιμός.
 Δικειδη] διεχωειδη. διωειδη. Αντίμιμον.] κροσ-
 κροσ κροσ, ομοιοι, ιθμιμον. Ακολώ δε χοάνης] εΐπερ η
 κροσ κη καλώς έχει, κη υπαλλαγιώ, γέλωτος χάειν,
 τδ έρηται, άνη τ ακοης χοάνω. ταύτα δε ούτω σιω-
 τασε, δε έερλώα τάωτα, χοάνω ακοης, τετέσιν ως-
 περ τ ακοης χοάνω εβόμενα. ακοή δε τότε κη πτω τ'
 ακουειν αιθισιν. ποτε δε, το τω ακουειν όργανον,
 δε ε ακουόμεν, εις ο η φωνη σίπτε, τετέσι τ οϋς ση-
 μαίνει. άλλαχού η τω φήμω, δε ης η ακουόμεν. κροσ-
 νη δε, η χώνη, ο ήσος, εις δν μεταχέται το χωνυόμενον.
 Ηύχιος κη χωνεύειν, το χωνεύειν. τδ η χοάνα, τα μέ-
 ταλλα, κροσ τδ κειδαι. Διετετρώατο.] διετρη-
 τω, εν τ τρώω, ω, τδ τρυπαίν, η τρώη, κη συκοπιώ, ο-
 θεν τρώω, ως δπό του ρω, τρώω, κη κη αναδιπλα-
 σιασμόν τετρώω, τετρανώ, έτέτρανα κοινώς, κη έτέτη-
 να Απικώς, οθεν ο μέγος κροσ κροσ κροσ κροσ κροσ κροσ
 κροσ, ω, ατο. κη μ' τ' εΐτε κροσ κροσ κροσ, διετετρώα-
 το.

F MN. Propter infusorium igitur neque audio, ne-
 que video.

Per Iouem lator quidem hoc, cum insuper didi-
 cerim,

Quale quidem est sapientes congressus.

Ev. Multa utique disceres talia à me. MN. quò
 modo utique igitur?

Ev. Ad bona hac inuenirem, quomodo
 Adhuc addisceres non claudus esse crure:

Vade huc, ε' adhibe mentem. MN. Ecce.
 Ev. Vides ostiolum hoc? MN. per Herculem

ΒΟΥΡΔΙΝΥΣ. Διά τῶν χοάνων.] λέγει δη
 ο Μνησίλοχος, έαυτ' ηδ εκδς κροσ μαθείν, ότι δε τω χο-

άνω ούτ' ακουει, ουδ' ορα κη έπειτα δπφανήματι κη η-
 ται τούτω, οϊόν τι ποϋ εστιν αι βροαί ζυωσάμ, τετέσιν, ο-